

Σχόλια. Ω πάτερ.] σύστημα ἕτερον εἰς δύο διηρη-
 μένον περιόδους. καὶ εἰσι τῆς μὲν πρώτης περιόδου δακτυ-
 λικά τετράμετρα τέτταρα καὶ ἐν ἐκθέσει ὀκτώκων, μετ'
 ὁ δὲ τῆς δευτέρας περιόδου ὁμοία πέντε. ὅπῃ τῆς δέπο-

Ες κόρακας βασιεῖ μεταμώνιθ.
 Εσι πῖδ' ἐτύμως; εἶπ' ὦ πάτερ ὅτι φιλεῖς με.
 Τρ. Δοξάσαι βῆσι κόραμ. τόδ' ἐτήτυμον ἀχθομαι
 ὑμῖν,
 Ἡνίκα ἀνέζητ' ἀπὸν πάσαν με καλῶσαι.
 Ενδον δ' ἀρβυεῖς μὴ φακὰς λῶ πάνυ πάμπαν.
 Ἡν δ' ἐγὼ εὖ παρὰ ξας ἔλθω πάλιν, ἐξεί' ἐν ὥρᾳ
 Κολλύραν μεγάλην, καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐ-
 τῇ.

Παῖ. Καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὀδοῦ γρήσει;
 Ναὶς μὲν γὰρ οὐκ ἀξίει σε ταύτην τὴν ὀδόν.
 Τρ. Πηλὸς πορδύσθ' ἄλλοθ' ἐναυθλάσωμαι.
 Παῖ. Τίς δ' ἡ πίνουσα σὺ ἐν, ὥστε καὶ θαρσύν
 Ζούξαντ' ἐλευνείν εἰς θεῖς, ὦ παππία.
 Τρ. Εν τῶσιν Αἰσώπου λόγους ἐξηυρέθη,
 Μόνθ' πετεινῶν εἰς θεῖς ἀφιγμένθ'.
 Παῖ. Αἴψων εἶπας μῦθον ὦ πάτερ, πάτερ,
 Ὅπως κἀκοσμον ζῶον ἦλθεν εἰς θεοῖς.
 Τρ. Ἠλθεν κατ' ἐθεαν ἀετὲ πάλαι ποτὲ
 Ὡ ἐκκυλινδων, καὶ ἀπτιμωροῦ μῦθ'.
 Παῖ. Οὐκοῦν ἐχρήσῃ σε Πηγὰς Ζεῦξαι πτερόν,
 Ὅπως ἐφαίης τοῖς θεοῖς ξαρκιώτερος.
 Τρ. Ἀλλ' ὦ μελέα μοι σιπίων διπλῶν ἔδει.
 Νυῦν δ' ἀπ' αὐτὸς καταφάγω τὰ σιπία,
 Τέτοιοι τοῖς ἀνθρώποις τῆτον χορτάσω.
 Παῖ. Τί δ' ἔτι ἐς ὑγρὸν πόντον πύση βάθος,
 Πῶς ἐξολιδεῖν πηλὸς ὦν διωήσει.
 Τρ. Ἐπιτηδες εἶχον πηδάλιον, ὦ γρηθωμαι,
 τὸ πλοῖον δ' ἔσμεν, ναξικρυγὸς κανθαρος.
 Παῖ. Λιμὴν ἢ τίς σε δέξεται φοροῦμερον;
 Τρ. Εν Πειραεῖ δὴ ποῦ σὶ κανθαροῦ λιμῶν.
 Παῖ. Ενεῖνο μήρη, μὴ σφαλῆς κατὰ ῥύτης
 Εντεῦθεν εἶτα χολὸς ὦν, Εὐειπίδη
 Λόρον παρὰ γῆρας, καὶ ξαγῶδία γῆρη.
 Τρ. Εμοὶ μελήσθ' ταῦτά γ' ἀλλὰ χάρεστε.

Σχόλια. Ες κόρακας] δέον εἰπεῖν εἰς ἄρανόν. οἱ δὲ,
 ἀντὶ τῆς ὀρνέων. ἀμα ἢ ἐφ' ὕσσει, ἐδόκει γὰρ ἀνωφελεῖς
 ἀπίνουσαι, ὡσπερ οἱ εἰς τὸ σκοτὸς ἀπίνοντες. Δοξάσαι.] ἀν-
 τὶ τῆς ἰσονοῦσαι. εἰκάσαι.

ΒΙΣΕΤΥΣ. Πάμπαν] πάπας, ὡς φησι Σείδας
 παρὰ τοῖς Συρακουσίοις ὁ πατήρ λέγει, καὶ κατ' ἀναδι-
 πλασιασμόν τοῦ π. πάππας. ὅθεν τὸ παππάζειν, τὸ
 πάππα καλεῖν. λέγει ἢ φωνῶν ἢ) σεπλικῶν ἐμόνον
 παρὰ τὴν πατέρα, ἀλλὰ τὸ παρὰ τὴν τροφήν, τὸ
 παππία ἀντὶ τῆς πάππας λέγεσθαι. ἀλλὰ τὸ παππία
 ἴσως παρὰ τὸ Συριακὸν ἀββὰ ὁ δὲ ἡλοῖ τὸ πατήρ. Εὐςά-
 θιος ἢ, πάπας, ὁ πατήρ. ὁ Ζεὺς παρὰ Βιθιωῖς, ἐκ τῆς
 πατρὸς μονοσυλλάβης, κατ' ἀναδιπλασιασμόν, ὡς ἐκ τοῦ
 μά, τὸ μᾶμμα, τὸ παππίας, ὁ πατήρ ἰσοκλειστικῶς, καὶ
 παππιδόν. τὸ παππία παροφώνημα παιδίων παρὰ τοῦς
 πατέρας. Ομηρος Ὀδυσσεύς Ζ.

Πάππα φίλ' ἐκ ἀνδρῶν μοι ἐφοπλίσεαι ἀπὸν ἄνδρα,
 τὸ παππάζειν, τὸ βρεφικῶς παροφθῆναι τὸν πατέρα.

CHRIS. Ω πάτερ] Alterum Systema disti-

θίσει παρὰ γῆρας. τὸ τοιαῦτα δὲ παρὰ γῆρας ἡμαρ-
 καλοῦσιν. οἷα νῦν τὸ τοιαῦτα παρὰ γῆρας καλοῦν-
 τα τὸν πατέρα. εἶτα παρὰ οὐδὲν ἐκ τούτων γρηθί-
 ται.

Velle capessere meque relinquere:
 Verane fama fuit genitor? dic si quid amas me.
 TRY. O nata veri simile est, verèque dolebam,
 Cum patrem panis peteretis frustra vocantes,
 Nec tamen ulla domi argenti (scintilla niteret):
 Sin rebus redeo gestis feliciter, ingens
 Panis erit semper pugnisque obsonia vobis.
 PV. Qui posse speras itiner hoc insistere?
 Neque enim vehet te navis huc stalaria.
 TRY. Volucris vehet me pullus, haud navis fe-
 ret.

PV. Quid cogitatio est tibi o Patercule?
 Qua mens, inigere cantharum ad cali polos?
 C TRY. Reperitur ille in fabulis Aesopis
 Solus volucres inter iuisse ad deos.
 PV. Credenda non est fabula, o pater, pater,
 Visisse olentem bestiam usque ad calites.
 TRY. Aquilam perofus venit olim, et illius
 Deiecit ova, et ultus aduersarium est.
 PV. Praestabat ergo iungere alas Pegasi,
 Mirandus ut diis amplius faceres fidem.

D TRY. At o misella duplici cibo mihi
 Opus fuisset, nam quibus vescor cibis
 Iisdem volucrum post satullo cantharum.
 PV. Quid si in profundum decidat forsam ma-
 re?

Qui poterit aquor verrere ales insolens?
 TRY. Clavo lubenter utar hocce industrio,
 Eritq; navis facta Naxi cantharus.
 PV. Quis applicante portus accipiet ratem?
 E TRY. Piræus ingens canthari portu cluet.
 PV. At hoc caue sis, ne ruens temerario
 Fallare casu, tum catax Euripidi
 Occasionem prabeas Tragedia.
 TRY. Satis hoc cauebo: ceterum valete vos,

milium partium diuisum in duas Periodos. Prior
 quinque versibus constat, quatuor Tetrametris da-
 ctylicis, & vno Epico, quæ est ἐκθεσις. Altera quin-
 que similibus Epicis. Hæc verò vocantur παρὰ γῆρας ἡμαρ-
 τήματα. Na n puellæ itæ inducuntur hoc tantum
 loco, patrèque vocant, postea in tota fabula non
 parent. Primo versu legitur ἐτυμός γε ἀρ. Sed legē-
 dum censui (si censendi mihi ius est) ἀρ ἐτυμός γε,
 vt Dactylicus sit Tetrameter cum tribus sequen-
 tibus. Αχθομαι ἡμῖν] Potius legerem ὑμῖν, distin-
 guerimque post ἀχθομαι. Sensus est. Non absque
 ratione suspicamini de discessu ad Iouē meo. Re-
 uera enim tristitia vehementi angor, quoties pe-
 titis à me patre vestro panem, & nulla interim est
 argenti gutta domi nostræ. Quòd si rebus benè
 gestis reuertero, habebitis in tempore panē quo-
 que grandem, & insuper colaphum pro obsonio.
 Ludit autem ad vulgarium dictum, εἰ δ' ὄνον ἀπ' ἐ-
 κόνδυλον ἀπὸ δός, scilicet vt ne assuecāt pueri su-
 perfluis